

דברי הכפר

מי הוא זקן?

כששאלתי ילד - מיהו זקן?
לי אמר: "בת השכן".
כששאלתי נער: - מהי זיקנה?
לי ענה: "גיל שלושים שנה".
כששאלתי איש בן ארבעים:
בוודאות פסק: "בן השישים".
קפץ וענה בן השישים,
"זקן הוא בן השמונים".
ובן השמונים חשב ואמר:
"אני זקן?"
אני חזק ואיתן,
בטיולים תמיד משתתף,
להרפתקאות חדשות שואף,
זכרוני חד מתמיד,
לעשות אהבה מתמיד,
ומי כאן יעז ויגיד,
שאני איש זקן,
כפוף ומסכן?"

רחל שדה-חן

גיליון מס' 2551 י'ב בשבט תשע"ט * 18 בינואר 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

דבר מצער

בחור צעיר אחרי הצבא בחיפוש עבודה מעודפת, התקשר למפעל הבונים. הזמינו אותו לראיון עבודה, קיבלו אותו ונתנו לו להרגיש שזקוקים לו. הסבירו לו שקל להתקדם ויוכל לגדול עם המפעל. הוא שובץ בחדר עיבוד.

ביום הראשון עבד בדבר משמעותי והיה מרוצה. ביום השני פתאום עבד בנקיונות וסידור ולא הבין למה הוא לא ממשיך בעבודה שהציעו לו. בשיחה עם אחד העובדים,

התברר לו שמעסיקים אותו במשך שבועיים בלבד, כעזרה בספירת מלאי! הוא פנה לאחראית על משאבי אנוש כדי לברר אם יש דבר בשמועה ששמע. עם בושה בפנים, היא אמתה את השמועה ואמרה שאולי בעתיד, יתפנה מקום בשבילו! הוא רתח מזעם ובכעס רב עזב את המפעל וביקש שייצרו קשר איתו אם וכאשר יתפנה מקום.

אם היו הוגנים כלפיו והיו אומרים לו בראיון את האמת, היה יכול להחליט אם מתאים לו.

נכון שהיום אנחנו לא בדיוק הבעלים של המפעל, אבל ממש התביישתי כששמעתי את הסיפור. זה לא דבר שהייתי מצפה ממפעל ברמה של "הבונים". בתקווה לזמנים טובים יותר.

ארווין.

אין תגובה!

העברתי את המכתב למפעל דרך מזכירות למשאבי אנוש והנהלה לא נתקבלה תגובה מהנוגעים בדבר.

שושנה שרקי. מערכת דברי הכפר.

פשלה! פשלה! ועוד פעם פשלה!

כתבתי את המדור הזה לפני שבוע, ושלחתי אל שושנה. ליתר דיוק – חשבתי ששלחתי לשושנה, אך כנראה שלא לחצתי על המקש הנכון במקלדת. לא לחצתי על המקש הנכון... מחדל קטן, וכל הדברים הנפלאים שרציתי להגיד כאן לא נשלחו. (גילוי נאות – זה קרה לי גם לפני שלושה שבועות...). אז, באיחור של שבוע – הנה זה כאן, ובפעם הבאה אבדוק שאכן זה נשלח.

• פגישות עם ההנהלה

אנחנו ממשיכים במסורת של מפגשים עם ממלאי תפקידים בקיבוץ, והפעם עם ריטה ראובנוב, מנהלת מינהל ומשק (ותשתיות והשכרת מבנים) ועם ארז מירב, מרכז וועדת תכנון והנציג שלנו במליאת המועצה. הם יספרו על הנושאים שבהם הם מטפלים, יענו על שאלות, ויקשיבו למשאלות.

המפגש יתקיים ביום **ג' 22.1.19 בשעה 20.00 במועדון**. ריטה ביקשה, על מנת להכין את עצמה, ששאלות יוגשו אליה מראש. בהחלט בקשה לגיטימית וחיובית, שמעידה על התייחסות רצינית (רעיון שכדאי לאמץ למפגשים הבאים). אז אם יש לכם שאלות אל ריטה ו/או אל ארז אנא העבירו אותם אלי בווטסאפ, או בתיבת הדואר, או בסמס לטלפון שלי 0523481835, או למייל tawolfin@gmail.com. או ישירות אל ריטה או אל ארז.

• חדר ווייצמן

ימים יפים היו לנו כשחדר ווייצמן היה חדר ווייצמן. הייתה לנו תצוגה נאה ומכובדת, שלימדה אותנו על הנשיא הראשון של מדינת ישראל ועל הקשר שלו עם כפר הנשיא. זה היה חדר העיון, שהיה צמוד לספריה, ובו התקיימו שיעורי עזר, או לימוד אישי בשקט של הספריה. לאט לאט המקום הלך והתדרדר, וגם התצוגה נפגמה. מקום מסוג זה צריך תחזוקה שוטפת, והמוצגים המקוריים שבו צריכים להיות שמורים ומאובטחים. לנו לא היו האמצעים לאבטחה ולא לתחזוקה. היו ניסיונות להשיג אמצעים, ויהודית וויטהם בעבודה רצינית שעשתה, סיפרה על הניסיונות האלה.

אחר כך כבר הוחלט לעשות שינויים בחלל הזה, והוקצה שטח לשני משרדים. בנוסף לכך, ספריית העיון כבר לא הייתה שימושית, כי הספרים התיישנו, חלקם

נעלמו, והיום, מקורות המידע מצויים במחשבים או בספריות אוניברסיטאיות. במצב שנוצר נעשה צעד חשוב לשמירה על המוצגים שבחדר – להעביר אותם למקום מאובטח יותר ומטופל יותר – לארכיון.

לאחרונה הייתה אלינו פנייה מ"יד חיים ווייצמן", אשר הקימה את התצוגה לפני יובל שנים, מתוך דאגה למוצגים שבתצוגה. הוקם צוות שלפחות שניים מחבריו הקדישו הרבה מחשבה ועבודה, לפני שגובשה המלצה, ההמלצה הוגשה להנהלה אשר אישרה אותה.

אפשר היה להחליט:

- א. להמשיך במצב הקיים ולהתעלם מפניית יד חיים ווייצמן. המוצגים יוסיפו לשכון בארכיון, ובקושי יהיה מי שיראה אותם. (האם מישהו, מיוזמתו, ביקש לראות אותם, או שאל עליהם בעשר השנים האחרונות?).
 - ב. להחזיר את המצב לקדמותו – כלומר, לפנות ולשפץ את חדר ווייצמן, לשפץ את התצוגה, ולמגן אותה. אני מעריכה את ההוצאה הנדרשת לכך בלמעלה ממאה אלף ₪, ובנוסף – להקצות תקציב שנתי לתחזוקה של המקום. אני מזכירה לכם את מה שכתבה יהודית וויטהם על הניסיונות לגייס את המשאבים לפעולה כזאת, מאמצים שלא צלחו. אני תוהה אם יש מישהו בכפר הנשיא שחושב שאנחנו, במצבנו, צריכים לקחת על עצמנו את העלויות האלה.
 - ג. לשתף פעולה עם יד חיים ווייצמן, להעביר אליהם את המוצגים, ולהתנות זאת בהקצאת מקום מכובד אצלם, שבו יתואר הקשר שבין חיים וורה ווייצמן ובין כפר הנשיא.
- הצוות, שאני הייתי חברה בו (למרות שלא אני הייתי זאת שהשקיעה הרבה עבודה בפעילות...), בחר באפשרות השלישית, וזאת האפשרות שאומצה על ידי ההנהלה.
- אני כבר מצפה להרצאתו של גיורא גודמן, שהרצאותיו תמיד מעניינות מאד, ולהצגת המוצגים, לפני שהם יועברו למקום מבטחים, מקום שבו הרבה אנשים יוכלו לראותם.

• כיכר חיים ווייצמן

ובהמשך לאייטם הקודם: בשנה האחרונה הייתי חברה בצוות נוסף, הצוות שהציע את שמות הרחובות בכפר-הנשיא (על הצורך בכך אכתוב בפעם אחרת).

לאורך כל הדיונים, התעקשתי על כך שהכיכר המרכזית בכפר הנשיא תיקרא ככר חיים ווייצמן. אני עדיין איתנה בדעתי הזאת, (גם לא בהקשר של המוצגים של חדר ווייצמן). ועכשיו אני מוסיפה הצעה: לשים ליד הכיכר, במקום גלוי לעין,

אבל בטוח, שלט שבו ייכתב על הקשר שבין חיים ווייצמן לבין כפר הנשיא. בכך ננציח את הקשר שלנו עם חיים ווייצמן, וגם נעשה זאת באופן שייחשף להרבה אנשים.

ואגב, גם שלטים צריך לתחזק...

ולבסוף, חזרה לפשלה שלי, מכיוון שהדברים שכתבתי נשלחים באיחור של שבוע, הרשו נא לי לקוות שהדיונים ב"דברי" היקר שלנו, יחזרו להיות יותר מפרגנים, או לפחות – מכבדים. כשרבי עקיבא אמר: "ואהבת לרעך כמוך", הוא ודאי התכוון לאמר: וכתבת על רעך, כמו שאתה רוצה שיכתבו עליך. אני מבטיחה להשתדל.

תמר וולפין

טו בשבט הגיע חג לאילנות

יום שישי 25/1:

18:45 potluck במועדון בסימן ט"ו בשבט *

20:00 הרצאה (בתכנון, יתכנו שינויים)

20:30 מעגלי שיח באירגון "השומר החדש".

יום שבת 26/1:

10:30 התכנסות בחוות השומר החדש (ליד התלתונים)

11:00 סדר ט"ו בשבט

11:30 יצירה, תה, פיתות בטאבון, מוסיקה, יחד

12:00 יציאה לנטיעות

* כמו potluck רגיל, ומי שרוצה מוזמן להוסיף פירות (או ירקות) למנה שמביא (עוף עם שזיפים, אורז עם שקדים...) או להכין כל דבר יצירתי עם פירות וירקות טריים או מבושלים.

כולם מוזמנים, יהיה שמח וצומח, נשמח לראותכם

הגזענות מרימה ראש

הימין הישראלי הולך ומשתבש. זה כבר הרבה מעבר לביקורי מנהיגים פשיסטיים מאירופה ורודנים מאפריקה והפיליפינים ב'יד ושם'. גלית דיסטל אטבריאן היא אחת הכותבות הבולטות בימין היום. סופרת, בעלת טור קבוע ב"ישראל היום", שכתבה כמה נאומים לשרת התרבות מירי רגב בעודה עובדת בתאגיד השידור "כאן". היא גם אחת מהעיתונאים הכי מצוטטים על ידי ראש הממשלה נתניהו. לפי בדיקה שערך אתר "העין השביעית" בדף הפייסבוק של נתניהו, דיסטל אטבריאן נמצאת במקום השלישי במספר הציטוטים – ארבעה במספר – יחד עם קרולין גליק, הרכש החדש של מפלגת "הימין החדש" וארז תדמור, ואחרי גלעד צויק מאתר "מידה" ואלי ציפורי מ"גלובס" שמובילים את הרשימה.

לכן, למה שדיסטל אטבריאן כותבת בעמוד הפייסבוק שלה אמורה להיות משמעות שחורגת מפוסט אלמוני של כותבת פלונית. היא אשת ציבור שמוצדק להתייחס אליה כמי שמייצגת במידה כזו או אחרת את האליטה האינטלקטואלית הימנית היום. ובמעמד הזה היא כתבה ביום רביעי האחרון פוסט שבו טענה שתי טענות שהן לא פחות ממדהימות. האחת, שהגברים היהודים האשכנזים חכמים יותר מ-80 אחוז מהאנושות. והשנייה שהגיע הזמן להחזיר את הדיבור על "עליונות הגזע", שכן העובדה שכולם שווים "היא שקר". רק בגלל שהיטלר "לקח את העניין הזה של 'עליונות הגזע' למקומות מאוד בלתי נעימים", אסור להודות שהעליונות הזו קיימת. מי שמדבר עליה, היא טוענת, דינו מוות. לא פחות. וזה הפוסט שהיא כתבה:

"הגבר היהודי האשכנזי יותר אינטליגנטי מ-80% מהאוכלוסייה האנושית. המשפט הזה הוא גם עובדה אמפירית וגם אמת שאסור לכתוב אותה. למעשה כבר עכשיו כשאנחנו רק בשורה השלישית של הסטטוס יש לפחות 40 כיתות יורים של קבוצות שוויון כאלה ואחרות בפייסבוק שמכוונות את האקדח שלהן לרקה שלי. הסיבה שאסור לכתוב את האמת הזאת נעוצה בעובדה שאנו חיים בעידן בו "התחושה" חשובה יותר מהאמת.

אבל האמת היא שהגבר היהודי האשכנזי הוא היצור האנושי הכי חכם בגלובוס, מדובר בממצא עולמי שנחקר באופן מדעי על ידי מבחני אינטליגנציה שבניגוד למחקרים אחרים עומדים בתוקף מדעי שקשה לערער עליו: מתוך 100 שאלות אקראיות בכל תחום – הגבר היהודי והאשכנזי מוציא את הממוצע הכי גבוה. וגם כשמשנים את השאלות הללו ל-100 שאלות אקראיות אחרות – הגבר היהודי אשכנזי עדיין מוציא את הציון הכי גבוה. פעם אחר פעם הגבר היהודי האשכנזי מוציא את הציון הכי גבוה באופן עקבי ביותר ומשאיר כל קבוצה אנושית אחרת בעולם הרבה מאחוריו.

אני לא גבר ואני לא אשכנזי והכרתי הרבה נשים לא אשכנזיות מבריקות והרבה גברים אשכנזים מטומטמים כמו נעל ועדיין אין לי שום בעיה לפרגן לגבר היהודי האשכנזי הסטטיסטי. הסיבה שאין לי שום בעיה לפרגן לו נעוצה בעובדה שהיכולות של הגבר היהודי האשכנזי הצעידו את המין האנושי קדימה בכל תחום אפשרי ואני שייכת למין האנושי. ממצאי המחקר הזה הושתקו ומי שמעז לציין אותם דינו הוא מוות. מי שאשם בכל זה הוא היטלר. היטלר לקח את העניין הזה של "עליונות הגזע" למקומות מאוד בלתי נעימים ומאז אף אחד לא מעז לרמוז על שוני שנובע מסיבות גנטיות. במקום זה כולם מדברים על העובדה שכולם שווים אבל זה שקר – יש נמוכים ויש גבוהים ויש יפים ויש כאלה עם מטבוליזם ויש מכוערים ויש חכמים יותר ויש חכמים פחות ויש קבוצות גנטיות עם מאפיינים ברורים ואסור לדבר על כל זה כי היטלר". עד כאן הפוסט של גלית דיסטל אטבריאן.

אתם מבינים "היטלר לקח את העניין הזה של 'עליונות הגזע' למקומות מאוד בלתי נעימים". איך אפשר לקרוא למקום כמו אושוויץ "מקום בלתי נעים". מזמן לא נתקלתי במסמך גזעני כה מטורלל שנכתב על אדמת מדינת ישראל, על ידי מישהו שכה מקורב לראש ממשלה המעודד את הגזענות הזאת. בינינו הנימוקים שהיא מעלה כדי לבסס את תורת הגזע האשכנזי, הם בדיוק בהפוכה הנימוקים שהשתמשו בהם הנאצים כדי להשמיד את יהודי אירופה. כמה מדכא לגלות שיש היום בחברה הישראלית פרחי רוע כה נוראים. והם רק הולכים ומתרבים.

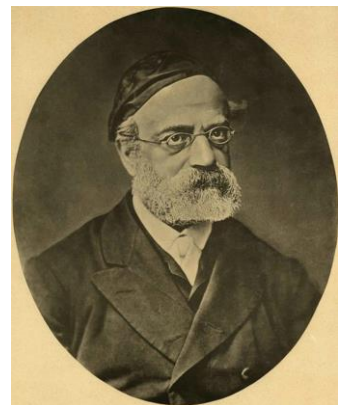
חיסון נגד גזענות יהודית

בכל פעם שאני הולך ברחוב לתומי ולפתע נתקל בערימת אשפה גזענית כמו הפוסט של גלית דיסטל אטבריאן אני כל כך מתערער עד שאני ממחר לרוץ הביתה ולהוציא את הדברים שכתב הרש"ר הירש בפירושו הנפלא למצווה למחות את עמלק. ואז אני מאמץ את הדברים האלה חזק אל לוח ליבי, ושם להיות בן אדם. עד לפעם הבאה:

"לא תשכח - אל תשכח דבר זה אם יבוא יום ותרצה להידמות לעמלק וכמוהו לא תכיר את החובה ולא תדע את ה', אלא רק תבקש הזדמנות, בדברים קטנים או גדולים, לנצל את עליונותך כדי להזיק לבריות.

אל תשכח דבר זה אם יבוא יום ותבקש להסיר מלבך את תפקידך ואת שליחותך ישראל, שקיבלת על עצמך בקרב האנושות. אל תקנא בזרי הדפנה שעולם סכל קולע לאותם המאושרים שהחריבו את אושר הבריות. זכור את האדמה רווית הדמעות המצמיחה את הדפנה לאותם הזרים. אל תשכח דבר זה, כאשר יבוא יום ואתה עצמך תסבול מהגסות והאלימות של עמלק. שמור קומתך הזקופה! שמור על האנושיות ועל ערכי הצדק שלמדת מפי אלוהיך. העתיד הוא להם, וסוף האנושיות והצדק לנצח את הגסות ואת האלימות, ואתה בעצמך נשלחת כדי לבשר ולקרב- על ידי עצם גורלך ודוגמתך- את הניצחון הזה ואת העתיד הזה."

עשו טובה ותזכרו, הדברים שכתב הרש"ר הירש לפני כמאה שנה הם פי אלף יותר יהדות בשבילי מהיהדות הגזענית שמטפחת גלית דיסטל אטבריאן. ואם יבוא יום ויכריחו אותי לבחור בין שניהם. אני כבר יודע את מי אבחר. מקווה שגם אתם תבחרו נכון.

הרש"ר (רבי שמשון רפאל) הירש חיסון נגד גזענות

לאומנות קיצונית, פחד, גזענות, קנאות דתית; אלו הן הדרכים למשוך אנשים, אם אתה מנסה לארגן בסיס המוני של תמיכה, במדיניות שלמעשה מיועדת למחוץ אותם.

נועם חומסקי

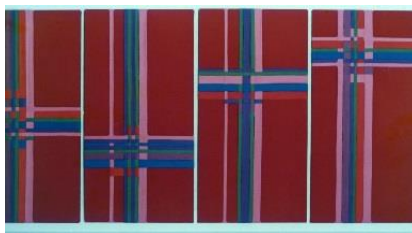

רוני ווגנר

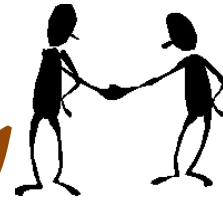
שלום לכולם,

ממשיכים בקמפיין החייאת אולם דדו...

בהמשך למידע שפרסמנו כאן לפני שבועיים, שמחים לבשר לכם שבתקופה זו מתבצעת פעילות להחזרת אולם דדו לחיים.
למי שזוכר - אולם דדו נבנה בשנות ה-80 והווה במה ומוקד לאינספור אירועי תרבות - בעיקר פנימיים של הקיבוץ אבל גם של הפקות מקצועיות מבחוץ והיה גאווה גדולה של תושבי כפר הנשיא.
אז בינתיים קבלו מדי פעם בשבועות הקרובים טעימות מהווי האולם של פעם כדי לעורר את בלוטות החשק והנוסטלגיה. בתמונות הפעם: טקס חנוכת אולם דדו בשנת 1988, סבא אמיל פרנק (אבא של ג'וני פרנק) ז"ל מתקין מזוזה, וברקע עבודת אמנות - אריגה מיוחדת של גילה מדר ז"ל. ועוד כמה אנשים... מי מזהה?
(ותודה לרחל גינת מנהלת הארכיון על התמונות המרגשות)
נמשיך לעדכן בהתפתחויות עם האולם
שבת שלום מועדת

נעים להכיר / רחל גינת ומיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **אמירה אנגלסברג**, בת קיבוץ, מתגוררת בהרחבה

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי כאן וגדלתי בקיבוץ הישן. אני זוכרת עד היום את ילדותי כחווייה חיובית מאוד. בהיותי בת חצי שנה עברו ילדי הקיבוץ ללינה משפחתית, בבית ההורים, כך שאינני זוכרת כלל את הלינה המשותפת. לאחר בית התינוקות והפעוטון, הייתי בגן רימון. בתקופה ההיא לא חילקו את הגנים לפי גילאים. למדנו קרוא וכתוב כבר בגן, ובכיתה א' עברנו למבנה בו גרנו עד סוף כיתה ו'. השתייכתי לכיתת כנרת, שהייתה מאד מגובשת וקצת שובבה, אך אני הייתי הילדה הטובה והמרובעת. שיחקנו הרבה בחוץ, וכבר מגיל הגן עבדנו בתורניות. היו לנו המון טיולים ופיקניקים באזור, למשל לוואדי טובא ולירדן ההררי.

חשוב לי לציין שבית הספר היה כאן, בקיבוץ, ובית הילדים היה מרכז חינוך. שם אכלנו, נחנו מנוחת צהריים בחדרי השינה, התקלחנו, והמטפלות טיפלו גם בכל ענייני הביגוד שלנו. נועה (מעין) הייתה המטפלת האגדית שלנו, והייתה אימהית וחמה, ומאד משמעותית בעיצוב דמותנו. ספגנו ערכים של מוסר עבודה, אחריות, התנהגות תרבותית ומכבדת, דאגה לזולת, סדר ונקיון. בימי שישי קיבלנו "מנת יום שישי" – חצי טבלת שוקולד "פרה" לילד, או "טוויסט" וכד'. בערב אכלנו בחדר האוכל, ושיחקנו למטה ב"קדרים באים", "דג מלוח" ועוד.

הכרנו את כולם. היה קשר חם בין כולם, אפילו עם הסבתות שעבדו במחסן.

לאורך חיי גרתי בהרבה מקומות בצפון. לפני כשלוש שנים משהו בי התגעגע לקיבוץ, ומאד רציתי לחזור. לפני כשנה חזרתי לכאן, הביתה.

אני שמחה ששבתי לנוף ילדותי, לראות את החרמון יום יום. אני מאד מחוברת לנוף. כיום אני גרה בהרחבה.

מה אני עושה בחיים

אני עובדת סוציאלית כמעט 26 שנים. בעלת תואר ראשון ושני בע"ס, ולימודי תעודה בדרמה-תרפיה. תחילה עבדתי במחלקת הרווחה בעיר אילת שנתיים וחצי, בעיקר בתחום ילדי אומנה, ואומנת חירום – ילדים שנזקקים לפתרון מידי בשל הורים שלא מתפקדים. אחר כך עבדתי בטובא-זנגריה, כעו"ס במועצה המקומית. טיפלתי במשפחות ובמקביל למדתי דרמה-תרפיה והייתי חונכת פר"ח. שם נחשפתי לסוג שונה מאד של אוכלוסייה. חשבתי לעצמי: אני גרה חמש דקות מטובא, ואינני מכירה כלל את שכנינו ואת מנהגיהם. נחשפתי למצבים לא פשוטים, כאשר ילדים עדים ומושפעים מתופעות קשות של סביבה פטריארכלית. הייתי שותפה לכל שלבי החיים, מלידה עד מוות, בתרבות שונה כל כך משלנו, ובכל הטקסים השונים.

לאחר מכן עבדתי 19 שנים כעו"ס בשירות בתי הסוהר. סייעתי בתוכניות שיקום לאסירים מכל התחומים: פשעי אלימות, התמכרויות, עברות מין, ומרמה. טפלתי פרטנית, אך בעיקר בקבוצות. ב-2007 התחלתי לעסוק בניהול והדרכת עובדים. נהלתי מחלקות טיפוליות למכורים, הייתי ראש צוות, וטיפלתי בגברים אלימים כלפי נשים וילדים. הגעתי לדרגת רב-כלאי בשב"ס, המקבילה לדרגת רב-סרן בצבא.

לפני כשנה פרשתי לפנסיה מוקדמת, ומיד הוצע לי תפקיד במאג"ע. כיום אני לומדת את תחום עו"ס לחוק הנוער, ומתמחה בטיפול בגישת CBT (טיפול קוגניטיבי התנהגותי).

קרובי משפחה בקיבוץ

הורי – נורמן ורונה אנגלסברג.

כמה מילים על הקיבוץ

כפר הנשיא הוא תמיד בשבילי פינה חמה, בית. אנשים שמתעניינים. יש כאן משהו מאוד מקבל ואוהב, דואג. זה המקום שעיצב אותי.

בכל המחלקות שניהלתי, תמיד הנחלתי את הערכים שקבלתי כאן: איכפתיות, אחריות, סדר, שיתוף פעולה, חלוקת תפקידים, יכולת לחיות בשיתוף תוך התחשבות באחר. נראה שלא במקרה בחרתי מקצוע עם שליחות.

משהו שאני רוצה לספר

בשנות עבודתי בשב"ס, לא יכולתי להשתתף בהפגנות. עם יציאתי לפנסיה מוקדמת, השתתפתי לאחרונה בהפגנת המחאה של העובדים הסוציאליים בתל אביב. היה כל כך מרגש ועוצמתי לראות את ההמונים, שבעיניי הם שליחים, נלחמים מתוך מסירות נפש למען האוכלוסיות החלשות בארץ. ממש מחמם את הלב לראות שיש לי כל כך הרבה שותפים לעשייה ערכית וחשובה, שהיא הבסיס לחברה בריאה. לא תהיה כאן חברה בריאה אם לא נטפל כראוי בשוליים, בחצר האחורית.

תודה רבה אמירה, נעים להכיר!

תיקון טעות:

בשבוע שעבר נפלה טעות בעריכה, חדי העין ודאי הבחינו שהקטע האחרון שסיפר מקס מדר היקר היה דומה באופן חשוד בחלקו למה שסיפר סמי אוהיון היקר גם הוא שבוע קודם. ככה זה כעושים copy-paste בשעה מאוחרת מדי...

מצורף כאן הקטע האחרון של מקס, כפי שניתן מפיו, ללא שילובים עם חברים אחרים:

משהו שאני רוצה לספר

לא באתי לקיבוץ על מנת להציל את העם היהודי, או את האנושות; ולא במטרה להפוך את ארץ ישראל לקיבוץ אחד גדול. באתי על מנת להציל את עצמי. לא התאכזבתי, ואינני מאוכזב כיום.

אני מברך על ההתפתחות של הקיבוץ, כולל ההפרטות. תמיד גרסתי שהקיבוץ הוא גוף חי, והוא מתפתח. אין הבטחה שהוא יחיה לעולם, ואולי אין צורך.

מה שאנשים מוצאים בקיבוץ כיום, מן הסתם לא זהה למה שאני ובני דורי מצאנו. אך אנשים באים לכאן מסיבות דומות. כפר הנשיא הוא מקום נחמד ומאוד יוצא דופן.

תודה רבה מקס!

מכתב פתוח מאזרחית ישראלית מודאגת.

האם חיסונים בטוחים? /ג'נט פרימוסט

לאור הלחץ שמפעילים לאחרונה אנשי משרד הבריאות, התקשורת וכד', החלטתי לחקור את נושא החיסונים. מה שלמדתי, אפילו אם הוא נכון רק בחלקו, הוא טרגדיה לאנושות. להלן אביא אינפורמציה מאמריקה ומארצות נוספות, לגבי מה שקורה בחזית הזאת. אתן גם שמות של אנשי יוטיוב ואתרים בהם הסתכלתי, כך שתוכלו לבדוק בעצמכם.

דל ביגטרי, כתב רפואי, לא היה נגד חיסונים עד שהחל לחקור את הנושא. הוא חקר לעומק, והמידע שהביא מעורר חלחלה. כיום הוא מקדם תוכנית בשם "the High Wire", שעוסקת בעיקר בנושא זה.

בארה"ב ילדים מקבלים 72 זריקות חיסון מגיל הלידה עד גיל 18. במקומות רבים בארצות הברית החיסון הוא חובה. רופאים המדברים נגד חיסונים, עלולים לאבד את רישיונם, כתבים עלולים לאבד את משרתם אם יביאו את "הצד האחר", יש בתי ספר ובתי חולים שלא יקבלו תלמידים שאינם מחוסנים. יש מקומות שבהם אם ברצונך לקבל רישיון נהיגה עליך להתחסן, והורים אויימו שילדיהם יילקחו מהם ע"י הרשויות אם לא יחסנו אותם!

דל ביגטרי מביא נתונים סטטיסטיים על הבריאות של הילדים באמריקה. ל-1 מ-6 יש בעיות התפתחות כגון ADHA, בעיות שמיעה ודיבור. ל-1 מ-36 יש אוטיזם, ל-54% מהילדים יש מחלה כרונית, יש להם האחוז הגבוה ביותר של תמותת תינוקות ביום הראשון לאחר הלידה בכל הארצות המתועשות. מחלות אוטואימוניות, אלרגיות, סרטן, סוכרת, שיתוק, דלקת פרקים, ומחלות רבות נוספות מתגברות בקצב מעורר דאגה. מעניין לראות חלק מהסטטיסטיקות האלה בהתייחס לישראל. ידוע לי שאוטיזם עולה כאן וכן בעיות התפתחות כגון ADHAA.

אני מציעה שתחפשו ביוטיוב את:

"The Irrefutable Argument Against Vaccine Safety - with Author Del Bigtree"

<https://youtu.be/RJh3TiCFJH4>

בוידאו הזה יש אינפורמציה רבה ותעוד. (באנגלית).

זה מה שדל ביגטרי טוען לגבי כיצד פועלת המערכת בארה"ב: בשנת 1986 חתם הנשיא רייגן על הרשאה המשחררת את יצרני החיסונים מכל מחויבות לגבי תופעות לוואי ומחלות כתוצאה מחיסון. למה עשה זאת? היצרנים טענו שאינם יכולים להרשות לעצמם להמשיך לייצר חיסונים, עקב תביעות מהורים שילדיהם חלו בעקבות חיסונים!

חברות הפארמה הגדולות שמייצרות את החיסונים, הן המבצעות את מבחני הבטיחות. 4 או 5 ימים של מבחן לחיסונים מסוימים, וללא כל מבחן לחיסון נגד שפעת. נציגיהם יושבים בוועדות המכריעות אם חיסון יצא לשוק, והם כמובן בניגוד אינטרסים, כמרוויחים הגדולים מהשיווק. אין כלל מבחנים לטווח ארוך לגבי תוצאות חיסונים, כך שאם ילד מראה תסמיני אוטיזם ביום השישי לאחר שקיבל חיסון, לא מקשרים זאת לחיסון. לחברות הפארמה הגדולות יש תמריץ לייצר יותר ויותר חיסונים, והם עושים זאת ללא בדיקה אובייקטיבית, מכיוון שיש להם קהל צרכנים שבוי, וכך הם מרוויחים טריליוני דולרים!

עקבתי אחר ד"ר סוזן המפריז, רופאה שנהגה לחסן, ולאחר מחקר מעמיק מרצה כעת בכל העולם בנושא. ראו אותה ביוטיוב - "Are Vaccines Safe"

אתר נוסף שבו למדתי הוא "Vaccine Impact" שמביא סיפורים מכל העולם, מאמרים וספרים רבים. באתר זה ראיתי שממשלת איטליה ביטלה כעת את חובת החיסונים, וההורים יכולים לבחור אם לחסן את ילדיהם או לא.

כמו כן למדתי על מכתב לארגון הבריאות העולמי ששלחו מספר אירגונים מארצות רבות, התובעים בדיקה אובייקטיבית של החיסונים. תוכלו לקרוא את המכתב ב- "Vaccine Impact" או באינטרנט.

יפן זה עתה ביטלה את חיסון HPV לילדות צעירות, לאחר ששמעה על תוצאות מטרידות שנגרמו לנערות בגיל ה"עשרה".

מדוע אני כותבת את המכתב הזה? לעיתים קרובות אנו פועלים לפי הטרנד הנהוג בארה"ב, ואני חשה שכאן בישראל קיים לחץ גדול מהרשויות ומהתקשורת שדוחפות להפוך את החיסון לחובה.

אסור שזה יקרה. הסיבה השניה היא שברצוני להביא למי שמעוניין, שמות של אתרים בהם תוכלו לקבל אינפורמציה ומידע. כאשר עומדים בפני החלטה כה קריטית לגבי הבריאות של ילדינו, לחסן או לא - מומלץ לבדוק כמה מידע שאפשר. הסיבה השלישית היא שברצוני לזעוק "איפה הם הרופאים והכתבים שלנו, שאינם מסכימים עם בטיחות החיסונים?" מדוע איננו שומעים במדיה את הצד השני של הסיפור? התקשורת אמורה להביא את כל הצדדים של כל נושא,

כיצד קולם של הורים רבים רבים המתנגדים לחיסון – אינו נשמע בכלי התקשורת המרכזיים? האם כולם חוששים להשמיע קול?

כשאתם רואים את הנתונים שהבאתי מארה"ב, האם זה לא מפחיד אתכם כפי שמפחיד אותי?

סיבה נוספת היא שאני מצרפת את קולי לאמיצים דיים לקרוא בקול ולדרוש שהחיסונים ייבדקו כראוי, ע"י גוף אובייקטיבי.

לאלו שרוצים מידע וגם תשובות, נא להסתכל באתר הישראלי www.hisunim.org.il וצפו בווידאו.

אם תכנסו לגוגל ותכניסו "נפגעי חיסונים" יעלו הרבה אופציות מיוטוב עם סיפורים על נזק מחיסונים.

הערה אישית. אני גימלאית שעסקה בהומיאופטיה קלסית, ושנים רבות יעצתי להורים לחקור ולמצוא כמה שיותר מידע בקשר לחיסונים, לפני שיחליטו אם לחסן את ילדיהם.

לי ברור שהדרך לחזק את מערכת החיסון שלי היא באמצעות מזון בריא, אוויר ומים נקיים, גישה בריאה וחיובית לחיים – הבנתם את התמונה. אינני מאמינה שביכולתנו לחסן את עצמנו כנגד כל הוירוסים הקיימים, ואינני מאמינה שזה מומלץ. נכון שיש כיום פחות מחלות כגון חזרת, חצבת, ואדמת, אך באיזה מחיר? האם יתכן שהחלפנו מחלות ילדות אלה במחלות כרוניות כמו סרטן, אוטיזם, אלרגיות, הפרעות התפתחותיות כגון ADD, דלקת פרקים, מחלות אוטואימוניות שונות, וכד'?

אני משאירה בידכם את השאלה האם לא שווה לבדוק את הנושא?

ג'נט

שלום לכולם,

עקב עבודה רבה וכו', לא יכולתי לכתוב, אז הנה לכם:

- נתחיל עם זה, שבאגמון יש קרוב ל... 56.000 עגורים – שיא. כמו כן, ישנה ציפור שבאה לבלות אצלנו את החורף. זהו סוג של אווז ששמו "ברנטרה לבנת לחיים". הוא בדרך כלל נודד מגרינלנד לאנגליה ורואים אותו גם בסקנדינביה.
 - במצריים נמצא קבר מלפני 1500 שנים. משהו מיוחד שיש לו פרצוף של אדם והוא צבוע, שזה נדיר למצוא דבר כזה.
 - בספירת הנשרים בגמלא, נספרו פחות מ-40 זוגות, מתוכם רק 3 זוגות קיננו השנה.
 - בעמק החולה, נצפו 2 זאבים. אחד בשדות בין כביש גדות-גונן, והשני קצת צפונית מיסוד המעלה. די נדיר לפגוש זאבים בעמק, כי בקושי יש להם מזון.
 - נראתה להקת דולפינים שבדרך כלל חיים באוקיינוס ההודי. כנראה שהם הגיעו דרך ים סוף.
 - למטיילים – הדרום שוב פורח. כדאי לטייל שם. יש כלניות. ובקרוב, מי שלא יודע, יהיה אפשר לטייל.
 - בארץ המנזרים בצפון ים המלח ובאזור יריחו, מפנים את כל המוקשים.
 - ישנן מספר שמורות טבע ימי חדשות, כולל אכיפה: 1. מראש הנקרה עד אכזיב. 2: באזור אשקלון. השלישי היה אמור להיות בחוף הבונים, אבל בגלל צינור הגז, זה נדחה.
 - מה זה שמורת טבע ימי? זה אזור שאסור לדוג בו, לאסוף צדפות או חול, זיפזיפ, לישון רק במקומות שמיועדים לכך, כולל הבערת אש, כניסה למים רק בחופים מורשים.
 - ולנושא מצער: ממשלת ישראל החליטה לסגור את מפעל מיחזור הבקבוקים ברמת חובב. עבדו בו 40 איש. הבקבוקים יישלחו לחו"ל למיחזור.
 - זוג אוזניות הנגב (מין של דורס) שנמצאים בסכנת הכחדה, נראה בחיזור והזדווגות בחי-בר כרמל. יש סיכוי לדור חדש.
- זהו להפעם.

שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק

איציק

שווה 1000 מילים? דוד אלמון

כיתת "אריה" - (קצת לפני הספירה)
הקבוצה הראשונה

נראה איך הזיכרון שלי...

שמואל

שרה

דוד

מתי אדם דודי צפניה ניסים אורי

יוסי

שושי

רחל

יהודית

רות

בתי

שווה 1000 מילים? דוד אלמן

כיתת איל - בערך חנוכה 1962-3

בלה אדם עדנה

רותי-ל לאה רותי-ח דורון יאיר תמר
אידו נעמי שלומית אריאל עודד שרונה
אילנה עמרי תמנה מרב אמנון טליה
(אם אינני טועה - ט.ל.ח)

משולחן העורכת

פעם שוחחתי עם פסיכולוג על קשיים של אחד הנערים שהיו בטיפול בתקשורת. הוא לא מדבר אמרתי. הוא שותק. הוא עצור. מה עושים? איך עוזרים לו. ישבנו שנינו מול המטפל והוא הסביר לנער (ודרך אגב גם לי). שיש דרכים שונות לתקשורת בין בני אדם. ישנה תקשורת מילולית, דרך שפת גוף ומימיקה של הפנים, דרך כתיבה, דרך שירה... ונה שיפה הוא, שכל אחד יכול לבחור לעצמו את הדרך בה הוא מתקשר; איך ומתי.

זה היה מזמן. לפני כשלושה עשורים לפחות. אז עוד לא ידענו שתהיה התפתחות דרמטית בנושא התקשורת בין בני הנוער, צעירים ומבוגרים שמפחדים להתבגר. שמעתי את השיר הזה והחלטתי לחלוק עימכם את החוויה של המאה הזאת. 'חיים בסרט' אפשר לקרוא לה.

יום יפה ? התקווה 6 מילים ולחן: עמרי גליקמן

כולם, עם הראש בטלפון יש מעלינו קשת
עוד רגע מהמם לעדשה המטושטשת
לרשת מהר לפני שמישהו יקדים
עם פילטר של ולנסיה לשקר קצת בצבעים
היום המציאות זה רק עניין של זווית
יפו מצטלמת כמו ריביירה צרפתית
תמונה בגופיות להבליט יותר הרגש
החיים בתוך במשקפי שמש
איזה יום יפה יש לכולם, איזה יום יפה אצל כולם.

ורק אצלי יורד גשם גשם גשם, בכל מקום גשם גשם גשם
רוב היום שבר בענן שלי, ואני נרטב לי בשקט, שקט

תנו לי פוזה על החוף סוף! פוזה חוף נוף
כמובן עם כוס שמפניה להגביר קצת את הבלוף
וככה חוויה פשוטה הופכת אופרציה
עשרים דקות לבחור חיוך מתאים (איזה באסה!)
בשביל אושר מדומה שווה להתעכב
אומרים שזה יביא לך עוקב ועוד עוקב
במציאות שכזו כל העצב נעלם
אם תערוך נכון זה יראה מושלם
איזה יום יפה יש לכולם, איזה יום יפה אצל כולם

ורק אצלי יורד גשם גשם גשם, בכל מקום גשם גשם גשם
רוב היום שבר בענן שלי ואני נרטב לי בשקט שקט

איך זה שכולם חיים בתוך גן עדן
ואצלי יש נזילות מהתקרה על הבטן
גשם גשם ורק אני נרטב, חצי עולם שוכב על בטן גב
יש כל כך הרבה תמונות באטמוספירה
צריך ללמוד לצלם בשביל להתניע תיקריירה
בעולם בו האושר כל הזמן מוצג מולי, למה יש תמיד ענן איתי

